

מ"ת (עכו) 12302-01-17 - משטרת ישראל נ' אכרם כרום

מ"ת (עכו) 12302-01-17 - משטרת ישראל נ' אכרם כרום שלום עכו

מ"ת (עכו) 12302-01-17

מ"ת (עכו) 12300-01-17

מספר פל"א 46825/2017

משטרת ישראל

נ ג ד

אכרם כרום (אסיר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[02.02.2017]

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

ב"כ המבקשת - עו"ד גב' מנדלוביץ

הסניגור - עו"ד יניב אלון, ס. ציבורי

המשיב - הובא

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בגין ביצוע לכאורה עבירות של נהיגה בזמן ללא רישיון נהיגה, נהיגה כשרישיון הרכב פקע ונהיגה ללא ביטוח.

הטענה העובדתית היא כי בתאריך 30.01.17 בסמוך לשעה 09:40, נהג המשיב ברכב פרטי מסוג "פורד" מ"ר 9649935 בכפר ראמה, וכל זאת עשה המשיב למרות שהינו בלתי מורשה לנהיגה, וכשרישיון הרכב שלו פקע תאריך 01.04.15.

כנגד המשיב תיק נוסף תלוי ועומד בגין עבירה דומה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מיום 26.01.16.

במקרה שבפנינו אין מחלוקות בין הצדדים לגבי קיומן של ראיות לכאורה. עיינתי בתיק החקירה אשר הוצג לעיוני ובדו"חות הפעולה של השוטרים וכן בהודאתו של המשיב, ואכן במקרה דנן יש ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת קיומה של עילת מעצר והאם קיימת חלופת מעצר מתאימה שיש בה לאיין את המסוכנות במקרה דנן.

עילת מעצר

אני סבורה כי במקרה דנן קיימת עילת מעצר. המשיב מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. מעיון בגיליון הרשעותיו של המשיב עולה כי המשיב הורשע בעבר בעבירה דומה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (במסגרת תיק 7372-2-2011). כמו כן, תלוי ועומד כנגדו תיק נוסף של נהיגה ללא רישיון. כך שלמעשה מדובר במשיב שנתפס בפעם השלישית (לכאורה) נוהג ללא רישיון נהיגה.

עברו התעבורתי של המשיב מלמד על כך כי הוא מסוכן לביטחון ציבור המשתמשים בדרך. העבירות המיוחסות לכאורה כנגד המשיב הן מהחמורות ומהמסוכנות שבעבירות התעבורה. וכך אמר בית משפט העליון רע"פ 3878/05 בנגזי' נ' מדינת ישראל (מיום 26.5.05), הדברים שם נאמרו על נהיגה בזמן פסילה ונכונים ביותר שאת גם לעניינו:

העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רישיון נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רישיון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור. וכך אמר כב' הש' א' רובינשטיין ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (מיום, 12.12.10):

עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור.

ראו עוד במ' (חיפה) 1021/04 מדינת ישראל נ' שטרברג, (מיום 08.02.04) החלטה של כב' הש' כתואר אז א' סאלמה; ראו גם את החלטתו של כב' הש' א' האוזרמן במ"ת 201-01-16 מדינת ישראל נ' עאשור (מיום 11.02.16) וההפניות שם.

נוכח האמור אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר. חלופת מעצר

חלופת המעצר שהוצעה הינה שהמשיב ישה בתנאי מעצר בית לילי, בביתו ובפיקוחו של אחיו מר כרום כרים.

שחרור המשיב לחלופות מעצר תלויה במידה מרובה ביכולת של ביהמ"ש לתת אמון במשיב. כמו כן, כבר נפסק כי מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה צריך להיעשות במשורה. יחד עם זאת, כאשר מדובר בעבירות שבהן נשקפת סכנה ממשית לשלומם ולביטחונם של הציבור וכאשר מדובר במשיב שלא ניתן ליתן בו אמון, הרי שאין מקום לחלופת מעצר. וכפי שנאמר בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (מיום, 26.10.2008):

"אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה הוא נדיר. גם נסיבות העניין שבפני הן יוצאות דופן. לדעתי אין מנוס מן המסקנה שאם העורר לא יהיה עצור קיימת סכנה של ממש כי הוא יסכן את שלום הציבור. התנהגותו של העורר בפרשה שלפני מעידה עליו כי אין לתת בו אמון. על כן, אין מקום לבחון כלל חלופת מעצר. הרשעות התעבורה הרבות של המשיב מצביעות גם כן על מסוכנותו, על אף העדר עבר פלילי רגיל".

במקרה שבפני, לאחר ששקלתי את עברו של המשיב ולאחר ששקלתי את חומרות העבירות המיוחסות לכאורה כנגד המשיב, ואת העובדה שבעברו התעבורתי הורשע בעבירה דומה, וכן תלוי ועומד כנגדו תיק נוסף של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הגעתי למסקנה כי לא ניתן לאיין את הסיכון הנשקף מהמשיב על ידי חלופת מעצר שהוצעה על ידי הסניגור המלומד, וקיים חשש ממשי להישנות העבירות ולסכן בכך את ביטחון הציבור ואת המשיב עצמו. כמו כן, לא התרשמתי כי יש בכוחו של המפקח המוצע כדי למנוע מהמשיב מלשוב ולאחוז בהגה.

המפקח שהוצע מר כרום כרים ציין בעדותו לפני כי הוא הזהיר בעבר את המשיב אך המשיב לא שהה לבקשתו. כלשונו " כל הזמן אמרתי לו לא לעשות את הדברים האלה." (פרוט' עמ' 2, ש' 6). אין ספק שדבריו של מר כרים מדברים בעד עצמם, ולא אוסיף בכך.

בנסיבות העניין, משהוכיח המשיב בהתנהגותו כי לא ניתן ליתן בו אמון, סבורני כי לא ניתן להפחית את הסיכון הנשקף הימנו פרט למעצרו מאחורי סורג ובריח.

לנוכח האמור, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ז, 02/02/2017 במעמד הנוכחים.